

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 22. listopada 1913.

Treść: (№ 235—242.) 235. Obwieszczenie, którem ogłasza się zaliczenie gminy Neumarkt do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 236. Rozporządzenie o czynnościach obrotowych sądowych urzędów depozytowych i wspólnych kas sierocych. — 237. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902 wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Bielsku i Białej oraz w uzupełnieniu § 1. rozporządzenia z dnia 19. marca 1903 w Fryszlacie. — 238. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902 wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Bregency i Feldkirchu. — 239. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902 wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Bernie oraz w uzupełnieniu § 1. rozporządzenia z dnia 26. kwietnia 1904 w Morawskiej Ostrawie. — 240. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902 wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych we Lwowie i okolicy, w Krakowie, Podgórzu i Stanisławowie. — 241. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902 wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Dzieczynie oraz w uzupełnieniu § 1. rozporządzenia z dnia 10. maja 1906 w Uściu nad Labą, Jabłonce, Pilźnie, Libereu i okolicy. — 242. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902 wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Urfahr, a to uzupełniając § 1. rozporządzenia z dnia 19. marca 1903.

235.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 23. czerwca 1913,

którem ogłasza się zaliczenie gminy Neumarkt do ósmej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. lutego 1911, Dz. u. p. Nr. 28, zalicza się w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny gminę Neumarkt w Tyrolu do ósmej klasy taryfy czynszowej dla kwaterunków wojskowych, obowiązującej do końca roku 1920.

Georgi wlr.

Zaleski wlr.

236.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 12. listopada 1913

o czynnościach obrotowych sądowych urzędów depozytowych i wspólnych kas sierocych.

§ 1.

Wszystkie sądowe urzędy depozytowe (cywilno-sądowe urzędy depozytowe, skarbowe i sądowe kasy depozytowe oraz podatkowe i sądowe urzędy depozytowe) winny:

1. skutecznie w siedzibie swej w kasach oszczędności i innych zakładach kredytowych tak

dla sądów przełożonych jak i innych wkładanie pieniędzy, przypisywanie odsetek, podejmowanie pieniędzy i połączone z tem wypowiedzenia, tudzież winkulacye i dewinkulacye:

2. kupować i sprzedawać dla przełożonych sądów za pośrednictwem Urzędu pocztowych kas oszczędności obligacye długu państwa:

3. odnawiać z pomocą bezpośredniego znoszenia się z Kasą długów państwowych arkusze kuponowe, uskuteczniać winkulacye, uwolnienia itd. co do obligacyi długu państwa, znajdujących się w ich przechowaniu.

Oprócz tego winny skarbowe i sądowe kasy depozytowe oraz podatkowe i sądowe urzędy depozytowe same spieniężać w myśl odnośnych postanowień kupony przechowanych u nich obligacyi długu państwa.

§ 2.

(1) Pouadto mogą prezydya sądów krajowych wyższych postanowić w porozumieniu z krajowemi władzami skarbowemi, że sądowe urzędy depozytowe mają w siedzibie swej za pośrednictwem kantorów wymiany załatwiać tak dla sądów przełożonych jak i innych następujące czynności, a mianowicie: zakupno i sprzedaż, wykupno i wymianę papierów wartościowych, dewiz i walut: wykupno kuponów odsetkowych i dywidendowych oraz dostarczanie nowych arkuszy kuponowych: wpłaty na poczet niecałkiem zapłaconych papierów wartościowych, wykonywanie przywiązanego do papierów wartościowych prawa poboru nowych papierów i przedkładanie papierów wartościowych do ostemplowania.

(2) Sądowe urzędy depozytowe, które już obecnie powołane są do wykonywania w siedzibie swej czynności tego rodzaju z pomocą bezpośredniego znoszenia się z kantorami wymiany, winny czynności te załatwiać także w przyszłości.

(3) Prezydya sądów krajowych wyższych mają nadto wskazać powołany do załatwiania czynności tego rodzaju sądowy urząd depozytowy tym sądom, w których siedzibie niema takiego urzędu depozytowego.

§ 3.

(1) Prezydya sądów krajowych wyższych mają prawo zawierać z kantorami wymiany osobne układy co do wykonywania czynności obrotowych.

(2) O ile nie zawarto takich układów, ma uchodzić za regułę, że urząd depozytowy ma oddać cenę kupna albo przedmiot sprzedaży lub zamiany dopiero po otrzymaniu wartości wzajemnej lub innego pokrycia. Jeżeli niema do natychmiastowego rozporządzenia papierów wartościowych, których potrzebuje urząd depozytowy, to należy wydać tylko zlecenie kupna a czynność obrotową wykonać dopiero po nadejściu zamówionych papierów wartościowych.

§ 4.

(1) Czynności obrotowe, załatwiane dla przełożonego sądu, należy przeprowadzać w dzienniku depozytowym (dzienniku kasy sierocej), na karcie kontowej (w księdze głównej) a w urzędach, w których należy prowadzić wykazy szczegółowe, także w tych wykazach.

(2) Przedmiot wartościowy, wręczony organowi wykonawczemu lub zastępcy kancelarii wymiany, wstawia się w dzienniku w rozehód. Dla uwidocznienia, iż oczekuje się wartości wzajemnej, należy kolorowym ołówkiem zakreslić dookoła kwoty, zapisane w dzienniku w kolumnach kwot. Po nadejściu wartości wzajemnej należy znak ten przekreślić i zanotować artykuł, pod którym przedmiot w zamian otrzymany wstawiono w przyehód.

(3) Uchwały sądowe, odnoszące się do czynności obrotowych, których wykonanie zajmuje więcej czasu niż jeden dzień, należy przechowywać osobno, dopokąd polecenie sądowe nie zostanie wykonane w całości.

(4) Przed oddaniem dziennika departamentowi rachunkowemu sądu krajowego wyższego należy wykazać na stronie tytułowej artykuły dziennika, obejmujące nie przeprowadzone jeszcze w całości czynności obrotowe. Takie przypadki, w których wartości wzajemnych jeszcze nie otrzymano, należy w nowym dzienniku zapisać na pierwszym miejscu tylko w kolumnie dla przedmiotów z powołaniem się na artykuł rozehodów w dzienniku i przenosić tak długo do dzienników dla miesięcy następnych, dopóki nie zarachuje się stanowezo odbioru wartości wzajemnej.

(5) W podatkowych i sądowych urzędach depozytowych oraz w skarbowych i sądowych kasach depozytowych nie należy prowadzić innych zapisków co do czynności obrotowych dla przełożonych sądów.

(6) Przełożone prezydya sądu krajowego może pozwolić cywilno-sądowym urządóm depozytowym na odstąpienie od powyższych postanowień oraz na stosowanie się do praktyki dotychczasowej, o ile to jest koniecznie potrzebne ze względu na wielką ilość czynności obrotowych.

§ 5.

(1) Jeżeli urząd depozytowy, wykonując polecenie sądu, ma przesłać przedmioty wartościowe celem przeprowadzenia czynności obrotowych zamiejscowemu urządowi (urzędowi depozytowemu, Urzędowi pocztowych kas oszczędności, Kasie długów państwowych itd.), natenczas należy przesłany przedmiot wartościowy wstawić w dzienniku w rozehód i wydatek ten pokryć pocztowym receptem nadawczym. Nadejścia wartości wzajemnej należy dopilnować według postanowień § 4.

(2) Czynności obrotowe dla sądów zamiejscowych należy przeprowadzać w wykonawczym urzędzie depozytowym tylko w księdze zapisków wedle dołączonego wzoru, zaś wydania dla sądów zamiejscowych w teje księdze zapisków i w dzienniku.

§ 6.

(1) Sądowe urzędy depozytowe winny na prośbę stron, albo, w razie dostrzeżenia opieszałości stron, z urzędu odnawiać arkusze kuponowe przechowywanych u siebie papierów wartościowych, i to bez polecenia sądu w tym względzie.

(2) Uzyskania nowych arkuszy kuponowych nie potrzeba zapisywać ani w dzienniku ani na karcie kontowej (w księdze głównej).

(3) Odnosnie do obligacyi długu państwa należy przestrzegać przepisów, wydawanych każdorazowo przez Dyрекcyę długu państwa. Urząd depozytowy winien czynić sobie zapiski co do tego, z jakich mas pobrano poszczególne talony. Do tego celu można używać także sporządzonego w drodze odbicia odpisu konsygnacyi talonów, przesłanych do Kasy długów państwowych. Jeżeli organa likwidujące sporządzają przekazy kasowe, można wspomniane zapiski zastąpić zbiorem tych przekazów.

(4) Arkusze kuponowe papierów wartościowych, nie będących obligacyami długu państwa, należy z reguły odnawiać za pośrednictwem kantorów wymiany (§ 2). Wtedy jedynie można zwracać się w tym celu do urzędu depozytowego w siedzibie zakładu emisyjnego, jeżeli to wydaje się być odpowiedniejszym. Co do odnawiania arkuszy kuponowych papierów wartościowych tego rodzaju należy czynić zapiski w podobny sposób jak co do odnawiania arkuszy kuponowych obligacyi długu państwa.

§ 7.

(1) Jeżeli sąd zarządzi winkulacyę złożonej w sądzie obligacyi długu państwa lub przepisanie, złączenie, rozdział albo zwolnienie winkulowanej obligacyi długu państwa z zastrzeżenia, winien dostarczyć urzędowi depozytowemu dwa wygotowania uchwały, w której należy dokładnie określić zarządzoną czynność urzędową, osobę, uprawnioną do poboru odsetek, i organ, wypłacający odsetki. Jedno wygotowanie pozostaje w dzienniku, drugie należy przesłać wraz z obligacyą długu państwa Kasie długów państwowych. Przesłane obligacye długu państwa należy spisać w sposób przepisany (zob. § 3. obwieszczenia z dnia 6. marca 1869, Dz. u. p. Nr 29).

(2) Jeżeli zajdzie tylko zmiana co do osoby, uprawnionej do poboru odsetek, a niema żadnej innej zmiany co do już winkulowanej obligacyi długu państwa, winien sąd zapomocą doręczenia wygotowania uchwały zawiadomić o nowej osobie, uprawnionej do poboru odsetek, likwidaturę długu państwa (Fachowy departament rachunkowy I. c. k. Ministerstwa skarbu w Wiedniu I, Singerstrasse).

(3) Nie potrzeba w przyszłości zawiadamić Kasy długów państwowych o złożeniu w sądzie obligacyi, opiewającej na nazwisko.

§ 8.

(1) Jeżeli czynności obrotowych nie mogą załatwiać funkcyonaryusze zakładów kredytowych w urzędowym lokalu urzędu depozytowego, należy używać do przenoszenia przedmiotów obrotu do zakładu kredytowego i do przynoszenia przedmiotów świadczeń wzajemnych funkcyonaryusza urzędu depozytowego, którego mają wyznaczyć obaj starsi urzędnicy urzędu podatkowego (naczelnik urzędu depozytowego) i oznajmić jego nazwisko zakładom kredytowym.

(2) Odnoszenie i przynoszenie w siedzibie urzędu pieniędzy i rzeczy wartościowych aż do kwoty pięciu tysięcy (5000) koron mogą naczelnik urzędu depozytowego lub obaj starsi urzędnicy urzędu podatkowego zlecić godnemu zaufania woźnemu.

(3) Wyższe wartości winien doręczać i odbierać urzędnik, któremu ma towarzyszyć woźny. Naczelnicy urzędu mogą zarządzić także przy przenoszeniu mniejszych kwot dodanie towarzysza organowi wykonawczemu, jeżeli to jest wskazane przez wzgląd na stosunki bezpieczeństwa w danym miejscu lub w danym czasie, na odbyć się mającą drogę lub na inne okoliczności.

(4) Naczelnicy urzędów są odpowiedzialni za ciężkie przewinienie przy wyborze funkcyonaryusza, którymi się posługują, oraz przy nadzorze nad nimi.

§ 9.

(1) Funkcyonaryuszowi, któremu poruczono przeprowadzenie czynności obrotowej, należy oddać przedmiot wartościowy w obecności dwóch urzędników kasowych a w urzędach, w których zatrudnionych jest tylko dwóch urzędników, w obecności drugiego urzędnika kasowego.

(2) Pozostawia się uznaniu starszych urzędników urzędu podatkowego (urzędników kasowych cywilno-sądowego urzędu depozytowego), czy i w jaki sposób mają dać sobie potwierdzić odbiór przedmiotu wartościowego. Odbiór można potwierdzić w dzienniku lub w księdze zapisków (§ 5., ustęp drugi).

(3) Organ wykonawczy winien załatwić czynność bezzwłocznie i oddać do kasy urzędu depozytowego podjęte pieniądze i inne przedmioty wartościowe jeszcze w dniu podjęcia. Przytem ma on się wykazać rachunkami i innymi dokumentami, odnoszącymi się do użycia wydanych mu rzeczy wartościowych. Urzędnicy kasowi winni zbadać cyfry i wartości, podane w rachunkach i dokumentach.

(4) Wpływów tych nie należy wpisywać do księgi złożeni cywilno-sądowych urzędów depozytowych.

(5) Jeżeli czynności obrotowych, poruczonych organowi wykonawczemu, nie można wykonać w całości w jednym dniu, winien organ wykonawczy poświadczenie (poświadczenie tymczasowe, rewers zwrotny, receptis, numer wywoławczy itp.), otrzymane za złożony przedmiot obrotu od odnośnej likwidatury kasowej, złożyć jeszcze w tym samym dniu w kasie urzędu depozytowego.

(6) Jeżeli to nie jest możliwe, należy odnieść przedmiot obrotu do kasy urzędu depozytowego, przekreślić zapisek w dzienniku w rubryce rozchodów (§ 4. ustęp drugi) i uwidocznić zwrot w dzienniku albo, jeżeli chodzi o czynności obrotowe dla sądu zamiejscowego, w kolumnie uwag księgi zapisków (§ 5., ustęp drugi).

§ 10.

Naczelnik cywilno-sądowego urzędu depozytowego i obaj starsi urzędnicy urzędu podatkowego (kasy skarbowej) winni pod własną odpowiedzialnością czuwać dokładnie nad wykonywaniem na czas czynności obrotowych, zleconych urzędowi, oraz nad uzyskiwaniem przez siebie arkuszy kuponowych tudzież składaniem napowrót depozytów, pochodzących z czynności obrotowych.

§ 11.

Urząd depozytowy winien złożyć sprawozdanie o wykonaniu każdej czynności obrotowej sądowi, który zwrócił się do niego z prośbą o jej przeprowadzenie, dołączając rachunki i inne dokumenty, a to bez osobnego polecenia sądu w tym celu.

§ 12.

(1) W poleceniach sądowych należy dokładnie określić czynności obrotowe, które należy przedsięwziąć, i ewentualne szczególne warunki dla ich przeprowadzenia oraz dokładnie oznaczyć odnośne przedmioty wartościowe.

(2) Z poleceniem w celu dokonania czynności obrotowych może sąd połączyć tylko polecenia złożenia w sądzie lub nalychmiastowego wydania przedmiotów obrotu lub uzyskanych w zamian przedmiotów.

(3) Jeżeli wysokości wartości przedmiotu w zamian uzyskiwanego nie można w sądowym poleceniu określić liczbami, nie potrzeba nawet w tym wypadku, gdy przedmiot w zamian uzyskany składa się z gotówki, dalszej uchwały sądowej w celu podania liczb (uchwały co do pokrycia), jeżeli tylko do dziennika załączy się wygotowanie rachunku lub poświadczenia kasy oszczędności.

(4) Nie potrzeba osobnego polecenia w celu odbioru także wówczas, jeżeli złożona napowrót książeczka wkładkowa wskutek dopisania odsetek opiewa na wyższą kwotę niż kwota, uwidoczniiona

w uchwale sądowej. Dopisanie odsetek należy jednak uwidocznić także w kolumnie dziennika, przeznaczonej dla przedmiotów.

(5) Urzędy podatkowe (kasy skarbowe) winny wykonywać polecenia w celu periodycznego dokonywania pewnych oznaczonych czynności obrotowych dopiero za każdorazowym zgłoszeniem się strony interesowanej a, jeżeli warunkiem wykonania jest złożenie przedtem przedmiotu wartościowego, dopiero po jego złożeniu.

(6) Przepisy o wydawaniu poleceń cywilno-sądowym urzędem depozytowym w sprawie periodycznego dokonywania czynności obrotowych pozostają w mocy (§ 35. rozporządzenia z dnia 1. maja 1903. Dz. u. p. Nr. 104. i § 123. rozporządzenia z dnia 1. maja 1903. Dz. u. p. Nr. 105. i z dnia 8. maja 1905. Dz. u. p. Nr. 75.).

§ 13.

(1) Jeżeli depozyt ma być wydany przez urząd depozytowy, nie podlegający sądowi właściwemu do rozporządzania depozytem, winien sąd uchwałą co do wydania skierować podobnie jak przy czynności obrotowej bezpośrednio do sądowego urzędu depozytowego, nie używając pośrednictwa sądu, któremu ten urząd podlega. Równocześnie winien sąd zawiadomić stronę o zarządzeniu przesłania depozytu w celu wydania.

(2) Jeżeli wyjątkowo nie przysyła się stronie depozytu w gotówce pocztą (przez pocztową Kasę oszczędności), lecz strona ma go podjąć w innym urzędzie, nie zaś w urzędzie przechowującym, wówczas należy przypadającą należność za przechowanie potrącić przy przesyłaniu gotówki do urzędu, który się prosi o wydanie.

(3) Przy komisijnem wydawaniu, innych depozytów winien pobrać należność za przechowanie urząd wydający i zachować ją ostatecznie jak od własnych depozytów. O szczegółach tego obrachunku należy donieść zapomocą awiza urzędowi, który przechowywał wydany przedmiot, a urząd ten ma uwidocznić te szczegóły przy odnośnej pozycji rozchodów, dołączając awizo (zob. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 16. listopada 1894. Dz. rozp. Min. sk. Nr. 46. i z dnia 16. sierpnia 1904. Dz. rozp. Min. sk. Nr. 124.).

§ 14.

(1) Obowiązek nadzoru, ciążyący na naczelniku sądu po myśli § 30. rozporządzenia z dnia 15. marca 1898. Dz. u. p. Nr. 55, odnosi się także do czynności obrotowych.

(2) Naczelnik sądu winien miesięcznie porównywać dziennik, księgę główną i wykazy szczegółowe zapomocą próby na wyrwki tak co do zgodności wzajemnej jak i co do

zgodności z zapasami kasowymi, wglądać w księgę zapisków i badać ją po myśli § 5., ustęp 2., oraz przekonywać się zapomocą próby na wrywki, czy arkusze kuponowe odnawia się w należyłym czasie. Jeżeli wydano polecenie w celu peryodycznego spieniężania kuponów i składania uzyskanej za nie gotówki, winien on także badać zapomocą próby na wrywki, czy polecenia te zostały wykonane.

(3) Przy skontrowaniu urzędów podatkowych należy zawsze starannie badać także wykonywanie przez nie czynności obrotowych, należących do urzędów depozytowych, i prowadzenie ksiąg z zapiskami.

§ 15.

Sądy, przechowujące same swe depozyty, winny przy przeprowadzaniu czynności obrotowych stosować analogicznie postanowienia, obowiązujące podatkowe i sądowe urzędy depozytowe. Kupon obligacyi długu państwa winny one spieniężać za pośrednictwem urzędu, określonego w § 2., ustęp ostatni.

§ 16.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1. stycznia 1914.

(2) Z dniem tym tracą moc obowiązującą następujące postanowienia:

§ 12. ustęp drugi, instrukcyi dla prowadzenia czynności urzędu depozytowego w Pradze z dnia 15. listopada 1849:

§ 37. rozporządzenia z dnia 16. listopada 1850, Dz. u. p. Nr. 448;

§ 24. rozporządzenia z dnia 28. lipca 1856, Dz. u. p. Nr. 137;

§§ 13. i 44. do 50. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1859, Dz. u. p. Nr. 144;

§ 24. rozporządzenia z dnia 26. lutego 1875, Dz. u. p. Nr. 18;

rozporządzenie z dnia 14. maja 1879, Dz. u. p. Nr. 74;

§§ 29. i 53. do 59. rozporządzenia z dnia 21. lipca 1881, Dz. u. p. Nr. 85;

§§ 29. i 51. do 57. rozporządzenia z dnia 20. listopada 1888, Dz. u. p. Nr. 177;

rozdział I. rozporządzenia z dnia 9. lutego 1896, Dz. u. p. Nr. 26;

rozporządzenie z dnia 29. czerwca 1897, Dz. u. p. Nr. 155;

rozporządzenie z dnia 13. stycznia 1900, Dz. u. p. Nr. 6;

§§ 36. i 113. do 121. rozporządzenia z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 105. i

§§ 36. i 113. do 121. rozporządzenia z dnia 8. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 75.

Hohenburger wkr.

Engel wkr.

237.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i robót publicznych z dnia 14. listopada 1913,**

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Bielsku i Białej oraz w uzupełnieniu § 1. rozporządzenia z dnia 19. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 68, w Frysztacie.

Na zasadzie § 2., ustęp 2., ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, dotyczącej ulg dla budynków z zdrowymi i tanimi mieszkaniami dla robotników, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Wymienione poniżej obszary, a mianowicie:

miasto Bielsko i położone w politycznym powiecie Bielsko miejscowości: Stare Bielsko, Komorowice niemieckie, Aleksanderfeld, Kamienica, Mikuszowice niemieckie i

położone w politycznym powiecie Biała miejscowości (gminy względnie obszary dworskie): Biała, Lipnik, Komorowice i Mikuszowice

należy uważać za grupy miejscowości przemysłowych, w obrębie których mają być stosowane postanowienia § 2., ustęp 2., przytoczonej na wstępie ustawy, tyżące się podwyższenia granic dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych o jedną ósmą.

§ 2.

Do grupy miejscowości przemysłowych, wymienionej w § 1. rozporządzenia z dnia 19. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 68, należą nadto miejscowości: Sucha górna, Sucha pośrednia i Sucha dolna, położone w powiecie politycznym Frysztat.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Truka wr.

Engel wr.

238.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i robót publicznych z dnia 14. listopada 1913,**

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Bregencyi i Feldkirchu.

Na zasadzie § 2., ustęp 2., ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, dotyczącej ulg dla budynków z zdrowymi i tanimi mieszkaniami dla robotników, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Wymienione poniżej obszary, a mianowicie:

położone w politycznym powiecie Bregencya miejscowości: Bregencya, Hard, Hörbranz, Lauterach, Lochau, Kennelbach, Rieden, Schwarzach, Wolfurt i

położone w politycznym powiecie Feldkirch miejscowości: Dornbirn, Fussach, Höchst, Hohenems i Lustenau

należy uważać za grupy miejscowości przemysłowych, w obrębie których mają być stosowane postanowienia § 2., ustęp 2., przytoczonej na wstępie ustawy, tyżące się podwyższenia granic dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych o jedną ósmą.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Truka wr.

Engel wr.

239.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i robót publicznych z dnia 14. listopada 1913,**

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Bernie oraz w uzupełnieniu § 1.

**rozporządzenia z dnia 26. kwietnia 1904, Dz. u. p.
Nr. 39. w Morawskiej Ostrawie.**

Na zasadzie § 2., ustęp 2., ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144. dotyczącej ulg dla budynków z zdrowymi i tanimi mieszkaniami dla robotników. rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Wymienione poniżej obszary, a mianowicie:

położone w politycznym powiecie Berne miejscowości: Kralowc Pole, Husowice, Malomerzyce, Zidenice, Julianów, Liszeň, Czernowice, Liskowice, Komarów, Kamienny Młyn i Żabowrzesky

należy uważać za grupy miejscowości przemysłowych, w obrębie których mają być stosowane postanowienia § 2., ustęp 2., przytoczonej na wstępie ustawy, tyczące się podwyższenia granic dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych o jedną ósmą.

§ 2.

Do grupy miejscowości przemysłowych, wymienionej w § 1. rozporządzenia z dnia 26. kwietnia 1904, Dz. u. p. Nr. 39. należy jeszcze miejscowość Hrabuwka koło Witkowie, położona w politycznym powiecie Morawska Ostrawa.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem obwieszczenia.

Truka wtr.

Engel wtr.

240.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i robót publicznych z dnia 14. listopada 1913,

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144. wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych we Lwowie i okolicy, w Krakowie.

Podgórze i Stanisławowie.

Na zasadzie § 2., ustęp 2., ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144. dotyczącej ulg dla budynków z zdrowymi i tanimi mieszkaniami dla robotników. rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Wymienione poniżej obszary, a mianowicie:

1. miasto stołeczne Lwów z położonemi w powiecie politycznym tej samej nazwy miejscowościami (gminami względnie obszarami dworskimi): Zniesienie, Zamarstynów, Kleparów, Kulparów, Lewandówka, Krzywezyce, Kozielniki, Lesienie i Sygniówka,

2. miasto Kraków z położonemi w politycznym powiecie Podgórze miejscowościami (gminami względnie obszarami dworskimi): Podgórze, Rydlówka, Bonarka, Łagiewniki i Borek Fałęcki,

3. położone w politycznym powiecie Stanisławów miejscowości (gminy względnie obszary dworskie): Stanisławów, Knihinin Wieś i Knihinin Kolonia

należy uważać za grupy miejscowości przemysłowych, w obrębie których mają być stosowane postanowienia § 2., ustęp 2. przytoczonej na wstępie ustawy, tyczące się podwyższenia granic dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych o jedną ósmą.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Truka wtr.

Engel wtr.

241.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i robót publicznych z dnia 14. listopada 1913,

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144. wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Dzieczynie oraz w uzupełnieniu § 1. rozporządzenia z dnia 10. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 96. w Uściu nad Łabą, Jabłońcu, Pilźnie, Libercu i okolicy.

Na zasadzie § 2., ustęp 2., ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144. dotyczącej ulg dla budynków z zdrowymi i tanimi mieszkaniami dla robotników. rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Wymienione poniżej obszary, a mianowicie:

położone w politycznym powiecie Dzieczyn miejscowości: Dzieczyn, Podmokle, Stare miasto.

Grunt pośredni, Krochvice, Krzesice, Ulgersdorf, Boletice n. Ł., Biela. Bünauburg, Przeziny, Kralowy Las, Jilowie, Borek, Modra, Wilsdorf i Malszowice należy uważać za grupy miejscowości przemysłowych, w obrębie których mają być stosowane postanowienia § 2., ustęp 2, przytoczonej na wstępie ustawy, tyżące się podwyższenia granic dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych o jedną ósmą.

§ 2.

Do grupy miejscowości przemysłowych, wymienionej w § 1. rozporządzenia z dnia 10. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 96, należą nadto:

Odnośnie do liczby 1. dopiero co przytoczonego rozporządzenia położone w politycznym powiecie Uście nad Łabą miejscowości: Strzeków. Swadów i Waltirze,

odnośnie do liczby 2. dopiero co przytoczonego rozporządzenia położone w politycznym powiecie Jabłonec nad Nisą miejscowości: Rynowice, Schlag i Józefowy Dół,

odnośnie do liczby 3. dopiero co przytoczonego rozporządzenia położone w politycznym powiecie Pilzno miejscowości: Lobez i Dudlewce,

odnośnie do liczby 4. dopiero co przytoczonego rozporządzenia położone w politycznym powiecie Liberzec miejscowości: Eichicht, Katharinberg, Machendorf, Maffersdorf, Ratschendorf i Schwarau.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Trnka wlr.

Engel wlr.

242.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i robót publicznych z dnia 14. listopada 1913,

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, wydaje się postanowienia o wymiarze dochodu rocznego mieszkańców domów robotniczych w Urfahr, a to uzupełniając § 1. rozporządzenia z dnia 19. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 67.

Na zasadzie § 2., ustęp 2., ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, dotyczącej ulg dla budynków z zdrowemi i tanimi mieszkaniami dla robotników, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Do grupy miejscowości przemysłowych, wymienionej w § 1. rozporządzenia z dnia 19. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 67, należy nadto miejscowość Steeg, położona w powiecie politycznym Urfahr.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Trnka wlr.

Engel wlr.

